

Grændse, at man ikke risikerer at maatte slippe en Plan, hvorpaa der er anvendt uhyre Ofsire, usuld-
ført; saaledes at man Intet faar for Ofsirene. Der-
for skal man være vassom til begge Sider, og
jeg tror, at man især skal være vassom med at
stille for store Fordringer til Landets finansielle
Kræfter; thi holder man sig indenfor temmelig vide
Spillerums Grændser i denne Retning, vil man
efter min Mening kunne vente at finde Smøde-
kommenhed med langt større Beredvillighed med
Hensyn til de efter min Mening vigtige Interesser
for Armeen og dens Fremtid, som man bør
værne om.

Bagger: Jeg skal begynde med at udtale
overfor det ærede Medlem for Frederiksborg
Amts 4de Valgkreds (P. E. Olsen), at det gjør
mig meget ondt, at det er forekommet ham, at
der ikke ligesom en Ordsang eller Ordsprog, jeg
veed ikke hvilket Udtryk han brugte, gennem det
Foredrag, jeg holdt før. Jeg tror, det er en Mis-
forstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg
tror, at det, han efter min Mening feilagtig har
lagt Bøgt paa, er, at jeg pointerede i Modsæt-
ning til andre ærede Medlemmer og særligt det
ærede Medlem for Bornholm (Kosob), at hvis det
skal lykkes os at opnaa det, som det ærede Med-
lem pointerede, nemlig at faae Landets naturlige
Grændser igjen, saa maatte det nærmest ske ved
at opgve, hvad den høitærede Krigsminister kaldte
høit flyvende Planer og navnlig de Planer og
Planer, som det ærede Medlem for Bornholm
(Kosob) udtrykte paa en saa bestemt Maade, at
han endogfaa erklærede, at det var nødvendigt for
os stadig at staa med Dolken i Haanden for at
kunne jage den ind i Hændens Bryst. Den høit-
agtede Krigsminister vil af den Udtalelse, jeg her
citerede af det ærede Medlem fra Bornholm, er-
kjende, at der virkelig nok kan være Grund til at
foretage Noget, hvorved man paa en eklatant og
bestemt Maade tilkendegiver, at man virkelig har
opgivet de høitflyvende Planer. Naar dette om
Dolken, der skulde stødes i Hænden mod Syd, og
det om, at vi skulle være saaledes rustede, at
Preussen skal være forkrækkelig bange for os, udtales
her i Hinget, saa tror jeg, at den ærede Krigs-
minister, staaende paa det Standpunkt, hvorpaa
han staar i Opgivelsen af høitflyvende Planer,
vil indrømme mig, at der virkelig er Grund for
os til at vise, at den Anskuelse, det ærede Med-
lem udtalte, er en separat Anskuelse, ikke en An-
skuelse, der deles af Folkets store Flertal. Ellers
risikere vi Alle, Representation og Regjering, at
faae Skyld for at have de samme Anskuelser som
det ærede Medlem for Bornholm, og det var vir-
kelig meget kedeligt baade for os og for Landet
i det Hele, om den Mening skulde komme læn-
gere fydpa. Jeg vender mig paany til det
ærede Medlem for Frederiksborg Amt 4de Valg-
kreds (Olsen), da jeg ikke gav tilfredsstillende Svar

paa hans Udtalelser. Mit Svar ligger tilbø-
lig i hovedsagen nys fremsatte overfor den ærede Minister og
det ærede Medlem for Bornholm. Jeg mener, at
Opgaven maa være at naae Resultatet, men paa
en anden Maade og ad en anden Vej end den,
man hidtil har tænkt sig. Det maa ikke opfattes,
som om der fra min Side var nogen Opgivelse,
hverken af Hærens eller af Landets Eksistens, men
jeg siger: Vi maa under de forandrede politiske
Forhold søge at opnaa, hvad vi Alle gjerne
ville opnaa paa en anden Maade end den,
som efter min Mening ligger til Grund for
hele vort Forhold siden 1867; da var det natu-
rligt, — det indrømmede jeg allerede før —, at
man gjorde, hvad man den Gang gjorde. Jeg
sætholder ogsaa over for det ærede Medlem for
Bornholm, at Forholdene virkelig ere forandrede
siden 1867. Naturligvis ere de ikke forandrede i
den Henseende, at vi skulde have faaet Erstatning
for den lidte Uret; nei, det ere de ikke. Men
jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil være
ifstand til at paavise mig nogensomhelst Mulighed
for, at vi ad den af ham antydede Vej kunde faae
Erstatning for den lidte Uret. Jeg tror, at den
Vej, som jeg antager, at Regjeringen nu er slaaet
ind paa, efter hvad der er foregaaet i Sommer,
med meget større Sandsynlighed vil kunne føre til
Maalet, end hvis vi fortsatte ad den Vej, det
ærede Medlem fra Bornholm vil. Det er mit
Svar til det ærede Medlem for Frederiksborg Amt 4de
Valgkreds (Olsen). Han vil deraf kunne se,
at jeg vil ikke ringe med Egløkken, hverken i den
ene eller den anden Henseende; men kun fordi jeg
har Omsigt om, baade at Landet skal bevares, og
at vi skulle naae, hvad det ærede Medlem kaldte
de naturlige Grændser, ønsker jeg, at vi skulle
indrette vore Forhold saaledes, at der er Sand-
synlighed for, at vi kunne naae det. Jeg skal ikke
trække det høitagtede Thing med udsærlig at gjen-
drive de forskjellige Indvendinger, der ere frem-
komne mod mine Udtalelser fra flere ærede Med-
lemmer i Thinget. Jeg beklager i overordentlig
høi Grad i dette Tilfælde for min egen Person
Bekommende, at der ingen Udtalelser kom her i
Dag fra Flertallet i Thinget; mulig kunde der
derved være kommet Udtalelser, der noget vare
gaaede i den af mig antydede Retning. Men
derved er der jo Intet at gjøre. Kun
maa jeg gjentage, hvad jeg sagde i mit første
Foredrag, at jeg maa sætholde, at politiske Hensyn
maa være hovedbestemmende for, hvorledes
vi i et lille Land som Danmark skulle indrette
vore militære Forhold. Jeg kan ikke se, hvorledes
den høitærede Krigsminister samtidig med at ind-
rømme mig, at vi i det Hele maa opgve de høit-
flyvende Planer, ikke skulde kunne slutte sig til
den Opfattelse, som jeg gjør gjældende, nemlig at
vi paa en Gang skulde have Hær og Flaade for
at kunne værge os imod Overfald og for at vise,
at vi ville forsvare os, naar vi blive angrebne,